

AHOJ DĚTI!

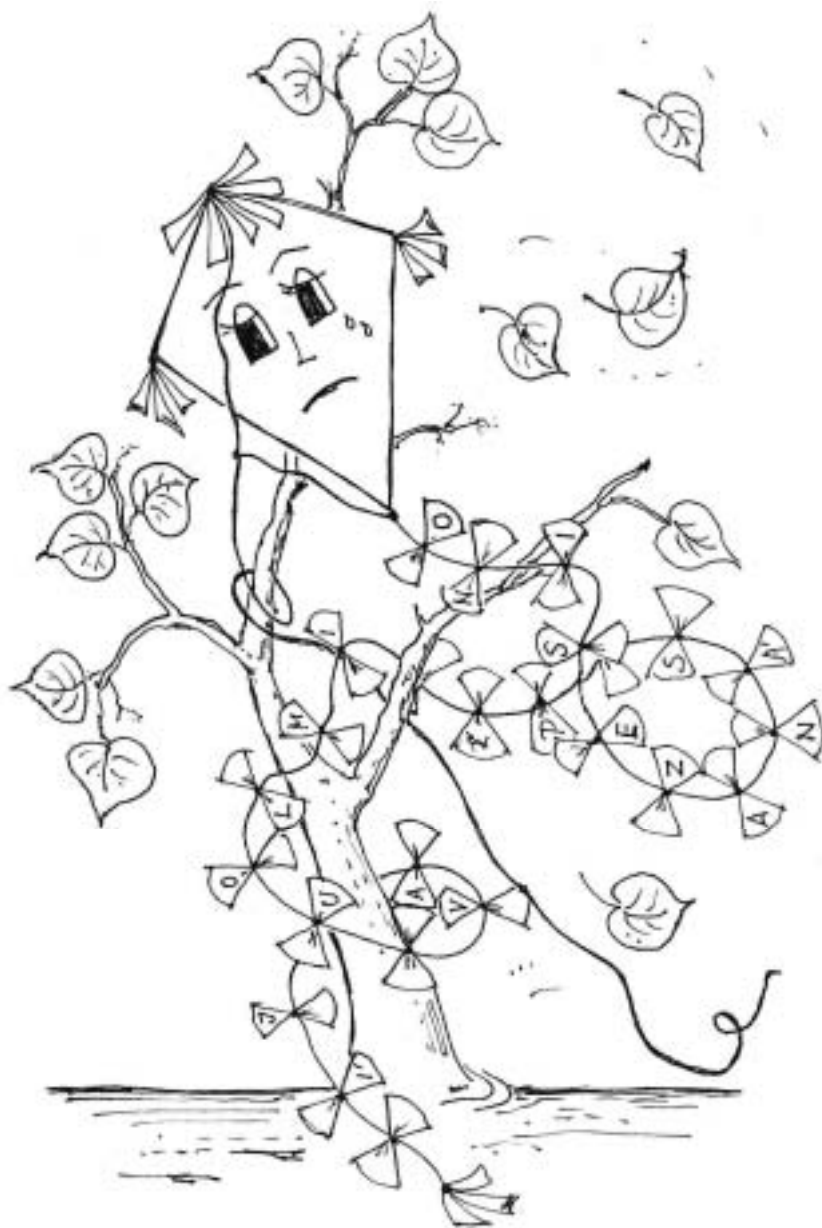
Podzimní vítr má každoročně spoustu práce s „úklidem“ barevného listí ze stromů. Nejdříve řádně zavanout, aby listí lehčeji opadlo, pak jej zafoukat do všech skulin a koutů a občas nás pozlobit, když chceme spadané listí shrabat na hromadu a uklidit.

Jindy ale může být vítr náš kamarád. A to právě ve chvílích, kdy pouštíme papírové draky. To prostě bez větru nejde...

Jeden takový papírový drak se vesele vznášel nad krajinou, spokojeně poskakoval na dlouhém provázku a rozhlížel se do dále. Najednou přišel prudký poryv větru, smýkl drakem nad strom a provázek se zachytil za větev. Polekaný drak se snažil uvolnit, místo toho se však ještě více zamotal do větví. Začínalo se rychle šerit. S přibývajícím tmou se pomalu vytrácela naděje na vysvobození, ale naopak začalo přibývat malých světylek na nedalekém hřbitově. Po chvíli to vypadalo jako celé moře a plamínek svíčky nechyběl snad na žádném hrobě. Krásná podívaná... a kolik naděje na opětovné setkání s našimi zemřelými z toho vyzařuje... Jsou Dušičky. Zdobíme hroby květinami, věnci, zapalujeme svíčky, modlíme se za naše zemřelé bližní a věříme, že také (tajenka).

A tu přečtete v obrázku s uvězněným drakem. Jeho ocas s papírovými mašličkami se propletl mezi větvemi a drak nemůže odletět. Vaším úkolem bude draka vysvobodit, což znamená vypsát postupně všechna písmena z mašliček od hlavy až po konec ocasu, který tím rozmotáte, a drak bude zase volný. Obrázek si můžete i vybarvit.

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

Listopad nejenže zakončuje celý liturgický rok, ale každoročně se může pochlubit velmi svátečním začátkem, protože hned jeho první dva dny jsou významné. První slavností Všech svatých a druhý svátkem Všech věrných zemřelých – Dušičkami.

Jiří Reinsberg ve své knize *Probíhejte Jeruzalém a sviťte*, kde jsou zachyceny krásné rozhlasové promluvy prostoupené humorem, věnuje jednu právě těmto dvěma „oslavencům“. Alespoň několik myšlenek z ní se do těchto dnů náramně hodí:

„Není to jen tak něco zbytečného. Je to vlastně svátek naší rodiny. Protože každý z nás má nějaké předky a ti předkové měli nějaký život. A ti předkové už jsou v dokonalém štěstí. Jak říkal nádherně jeden z poutníků po Evropě, Bernard z Clairvaux, oni se na nás těší a my na ně kašleme. A přitom ti všichni jsou i naši příbuzní. Třeba vás to ani nenapadne, ale jakmile zavřeme oči a setkáme se navždycky se svou trvalou existencí, setkáme se také se všemi, kteří se už do toho dostali, to je pochopitelné. Tam, kde byly hezké vztahy, občas slyšíte říct staršího člověka: „Kdybych si tak mohl aspoň půl hodinky popovídat se svým otcem nebo se svou matkou, kteří už dávno zemřeli, protože jsme si všechno nedopověděli.“ Mohli bychom to obrátit také na druhou stranu, i oni si říkají: „No tak, kdy už si dopovídáme všechny věci, co spolu máme, a rozvineme další?“...

Ti tam na druhém břehu jsou na nás zvědaví a těší se na nás... A je dobře, když o nich víme. Protože jsme s nimi spojeni. Všechno živé je mezi sebou spojeno. Všechno mezi sebou souvisí právě proto, že si to Někdo vymyslel. Protože ten Někdo to má všechno, řekl bych, doma v šuplíku. A v tom šuplíku jsme všichni: naši předkové, jejichž svátek slavíme slavností Všech svatých, také ti, co si zrovna teďka vyrovnávají svoje účty (jejich je den, kdy myslíme na všechny zemřelé), a nakonec i my ostatní, kteří se potáhneme listopadovými mlhami, budeme depresivní a budeme lítat po obchodech a shánět vánoční dárky...“

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Tajenka z osmisměrky: Každý z nás má svého anděla strážného, aby HO PROVÁZEL ŽIVOTEM.